

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Cur Dæmon dicatur accusator fratrum nostrorum? Proiectus est accusator nostrorum, qui accusabat illos ante conspectum Dei nostri die ac nocte.
Sectio XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

Cur Dæmon dicatur accusator fratrum nostrorum?
Proiectus est accusator fratrum nostrorum, qui accusabat illos ante
conspectum Dei nostri die ac nocte.

SECTIO XIX.

I. EX illo difficili prælio inter Michaelē, draconēq; cōmisso Michaelē victo-
re euadente audivit Ioan. vocē dicentiū: *Nunc facta est salus, & virtus, & regnū
Dei nostri, & potestas Christi eius: quia proiectus est accusator fratrum nostrorum, qui accusabat
illos ante conspectū Dei nostri die ac nocte.* Fuit autē Michaelis victoria tueri fideles ad-
uersus Dæmonē, ne contra electos prævaleret: sed tantū in reprobis, & terrena
sapientibus locum inueniret: hoc enim est proiectum fuisse in terram, vt superius
diximus. Nunc illud explicandum, cur Diabolus accusator hominum appelleretur:
reliquorū enim nominū Diaboli, & Satanæ, & Draconis iā alias rationē attulimus.

II.
Iudicium in-
ter Deum, &
peccatores.
Psal. 50. 6.

Genebr.
D. Hieronym

Euthim.
2. Reg. 11.

Sciendum est igitur inter peccatores, ac Deum quoddam veluti iudiciū inter-
cedere, in quo Deus se ipsum vt offensum, peccatorēq; vt reū iudicat: de quo lo-
cutus est Regius vates Pl. 50. cum dixit: *Tibi soli peccavi, & malum coram te feci, vt
iustificeris in sermonibus tuis, & vincas, cum iudicaris:* quo loco verbum, *iudicaris*, & pas-
siuē, & actiuē accipi potest: est enim Græcè *ἐπιτιμῶμαι* quod deduci potest,
ἐπιτιμῶμαι deponenti verbo, & esse iam in voce media, atque adē actiuē
sumi, imō vox Hebræa *desophiteca*, id est, *in iudicare*, siue *in iudicandū te*, magis actio-
nem significat cum sit in coniugatione *cal.* Verū quia *ἐπιτιμῶμαι* deduci potest,
ἐπιτιμῶμαι, & esse vox eius passiuā: non potest ex Græco textu discerni, actiuē-
ne, an passiuē accipiendū sit: vnde mirum est, quōd Genebr. contendat ex cōtextu
Græco passiuē accipiendū esse cū vtroq; modo optimē sumi possit. Itaq; D. Hier.
passiuē transtulit in sua versione ex Hebræo, *Cum iudicaberis*, & passiuē in cōm. ex-
posuit: eodēque modo accepit super c. 23. Esa. quāquā li. 2. aduersus Ionin. in
actiuā significatione citauerit. Igitur sum pro verbo *iudicaris* passiuē, dupliciter po-
test locus exponi, vno modō, vt ita neclatur contextus: *Miserere mei Deus, vt iustificeris
in sermonibus tuis, & vincas, cum iudicaris:* illa autē verba: *Tibi soli peccavi, & malum
coram te feci*, per parenthesis dicta intelligantur hoc sensu: *Miserere mei Deus, vt
iustus deprehendaris, & verus in tuis promissionibus, quibus promissisti parciturū
te esse pœnitentibus: & vincas, cum iudicaris:* id est, cum in hoc iudicio, quod inter
te offensum, & me reum intercedit, apud te ipsum tanquam iudicem vincas iudi-
catus, hoc est, deprehendaris esse, & iustus, & misericors, cedēs nimirū ex tua par-
te, nolēnsque mecum summo iure agere, & ita quodam modō victus, & iudicatus
multō magis tamē ipse vincas mihi parcēdo: tunc enim dæmū vincis, cum parcis.
Altero, vt non per parenthesis accipiantur illa verba, *Tibi soli peccavi*, sed cum illis
neclatur sequentia vt vult Euth. qui hanc Dauidis sententiam refert ad illa verba
Domini quæ Nathan Propheta dixit Dauidi 2. Reg. 12. vbi cum Propheta repre-
hendit, quōd tam multis, tantisque Dei beneficijs ingratus extitisset. Quamobrē
Dauid tanquam reus conuictus respondet: *Tibi soli peccavi, & malum coram te feci, vt
iustificeris in sermonibus tuis, & vincas, cum iudicaris:* hoc est, cum inter nos causa ista
discutitur, & iudicium exercetur, ego peccasse me confiteor, & vsque adē in-
gratum fuisse, vt tu quidem Domine, iustam causam sustinere inueniaris: ego au-
tem magni cuiusdam criminis reus conuincar, & ab omnibus meritō reprehēn-
dar: itaque tu vincis, cum mecum iudicaris. Actiuē autem si sumatur iuxta hanc
posteriorē textus ordinationem, ille est sensus: *Tibi soli peccavi, & malum coram te
feci*, hoc est, ingenuē fateor tibi me ingratum extitisse, & coram tuis oculis, quōd
proiectus fuit audaciæ, & impudentiæ, scelus admisisse vsque adē, vt vincas, id
est, apud omnes iustus, & rectus inueniaris, *cum iudicaris*, id est, cum me punieris,

Quod autem illa verba, *ut iustificeris in sermonibus tuis*, iuxta omnem expositionem illum sensum habeant, ut verax in promissionibus intenciaris siue in parcendo peccantibus, siue in puniendis peccantibus, dubitari non potest, cum eo sensu accipiantur à Paul. Rom. 3. ubi sic ait. *Est autem Deus verax: omni autem homo mendax, sicut scriptum est: ut iustificeris in sermonibus tuis, & vincas, cum iudicaris.* Rom. 3. 4.

In hoc igitur iudicio peccatoris cum Deo conscientia locum habet testis, cogitationes defendunt, & accusant, Dæmon ipse est præcipuus accusator, ut hoc loco ait Ioan. Quod enim conscientia testis sit, cogitationes defendant, & accusent, disertis verbis docet Apost. Rom. 2. *Testimonium reddente illis conscientia ipsorum, & inter se iudicatio cogitationis accusantis, aut etiã defendentium: seu ut rectius transtulerunt, Rom. 2. 15. Cogitationibus accusantibus, aut etiã defendentibus: genitui enim Græci per ablatiuos verti debuerunt, quæadmodum docet D. Hieron. in comm. super c. 16. Ezech. legitur; D. Ambr. in comm. eius loci, & D. Aug. li. 20. de ciu. c. 26. Et quidẽ conscientia interdum testimonium de bono perhibet, iuxta illud 1. ad Cor. 1. Gloria nostra hæc est testimonium conscientie nostrae: interdum autem de malo, Eccl. 7. Scis conscientia tua, quia tu crebro maledixisti alijs. Quod autem attinet ad cogitationes accusantes, & defendentes, sic exponit D. Th. *Insuper homini circa aliquod factum aliqua cognitio accusans, dum propter rationem aliquã cogitat se male fecisse in xra illud. Pl. 49. Argua re, & statua contra faciem tuã, ut nimirum iniquitates videre possis: & Esai. 3. Cognitio vultus coram respondebit eis: quando quidem insurgit cognitio defendens, dum propter aliquam rationem cogitat se recte fecisse iuxta illud, Iob 27. Non reprehendis me cor in omni vita mea: atque inter hanc accusationem, & defensionem locum habet testimonium conscientie cui statua. Hæc D. Thom.**

Quod verò ad Dæmonem spectat, is, ut exponit Haymo, & alij, dicitur accusator duplici de causa, tum quia ad peccatum incitat: tum enim accusat, quia hominem dignum accusatione reddit: tum etiam, quia post peccatum commissum vindictam petit, optatque maxime, ut peccator ad inferos detrudatur. Vnde subiugitur: *Quia accusabat illos ante conspectum Dei nostri die, ac nocte, id est, continuo.* Cum enim plenus sit invidia, paratus est semper mala commemorare, & quãtũ in se est, Dei iusticiam ad vindictam prouocare. Et quidem ante passionem Christi multo duritius, & grauius humanum genus accusabat: tenebat enim chirographum, in quo debita omnium hominum continebantur: & ex illo chirographo accusabat postulans, ut sibi homines traderentur tanquam debitores sempiterni supplicij, de quo chirographo loquitur ad literam Paul. ad Coloss. 2. *Donans nobis omnia delicta, delens quod aduersus nos erat, chirographum decreti, quod erat contrarium nobis: & ipsum tulit de medio, affigens illud cruci, & expolians principatum.* Itaque Christus quoad sufficientiam chirographum, in quo nostra debita scripta continebantur, sanguine suo deleuit, & obliterauit. Cæterum nos ipsi modo: cum peccamus, noua Dæmoni chirographa conficimus, totidem, inquam, quod peccata suscipimus quibus efficitur gehennæ debitores, quæ tamen etiam delentur Christi sanguine per penitentiam applicato. Itaque ne Dæmo ex illis chirographis accusare nos merito possit, simus ipsi nostrum ipsorum accusatores, iuxta illud, Prou. 18. *Iustus prior est accusator sui.* Ideirco enim Ezech. 4. aduersus Hierusalem munitiones in lateribus iumentis describi illis verbis: *Et tu fili hominis sume tibi laterem, & poneseum coram te: & describes in eo ciuitatem Hierusalem: & ordinabis aduersus eam obsidionem, & adificabis munitiones, & comportabis aggerem, & dabis contra eam castra, & ponas ardetes in gyro.* Quo loco docet Lyranus, & alij interpretes nomine lateris accipiendum esse laterem crudum, nondum igne decoctum, & duratum: aliàs enim non potuisset Propheta in illo ciuitatem, eiusque obsidionem describere. Igitur per Hierusalem

II.

Conscientia testis boni & mali.

Rom. 2. 15.

D. Hieron.

D. Ambr.

D. August.

2. Cor. 1. 12.

Ezech. 7. 23.

Cogitationes hominem defendunt, & accusant.

D. Thom.

Psal. 49. 21.

Esai. 3. 9.

III.

Iob 27. 6.

Haymo.

Dæmon duplici de causa accusator.

Coloss. 2. 13.

Prius nos ipsos accusamus, ne nos accuset Dæmon.

Prou. 18. 17.

Ezech. 4. 1.

Lyran.

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

2. 11

Lacrymarum
vii.

obfessam anima quæ in peccato est, intelligitur, aduersus quam omnes Diuina in-
stitiæ munitiones diriguntur. Verùm hæc omnia in latere non decocto, sed cru-
do, qui faciliè aqua dissoluitur, describuntur, vt intelligamus omnes Diuina iræ
munitiones aduersus peccatores dispositas penitentia lacrymis dissolui posse,
atque adeo totam Dæmonis accusationem aboleri.

Explicantur quædam in contextu, quæ expositionem desiderant.

SECTIO XX.

I.

Dæmonis
odiu in præ-
destinatos.

Videns draco victum se esse à Michaelē, proiectumq; in terrā, persecutus est
mulierē, quæ peperit masculū, cui datæ sunt alæ duæ aquilæ magnæ, vt vo-
laret in desertum in locum suum, vbi alitur per tempus, & tempora, & dimidium
tēporis à facie serpentis. Quæ vltima verba cōiungenda sunt cum verbo *volaret*, vt
ita textus necatur: *vt volaret a facie serpentis in desertum in locum suum*. Quo loco primū du-
bitabis, quomodò Dæmonia victus, & proiectus in terrā, beilōq; cōfecto dicatur
adhuc persequi mulierē in potioribus eius mēbris, qui sunt prædestinati: sic enim
accipiendū est, quod hic à Ioanne dicitur, nimirū draconē, sive Dæmonē, postquā
victus fuit à Michaelē, eiusq; præsidio à Sactis, & electis superatus, proiectū fuisse
in terrā, hoc est, ablegatum ad terrenos, & reprobos homines, vt iis bellum infer-
ret: & tamē illū adhuc persecutum fuisse mulierem, in iisdem videlicet prædesti-
natis, quæ propterea dicitur volasse in desertū. Nec enim existimandū est mulie-
rem quoad reprobos fugisse serpētē, alāsq; aquilæ accepisse: quare pro-
dubid de Eccles. propter prædestinatos id oportet intelligere. Huic dubitationi respon-
dendū est dici Dæmonē cōfecto bello persequi adhuc prædestinatos nō spe victo-
riæ, sed odio: quæadmodū interdū victi, fusiq; hostes præ odio, rabie, ac despera-
tione victores insequuntur. Deinde quæres, quāsnā sit ille locus suus, in quem mu-
lier volasse dicitur: *vt volaret, ait, in desertum, in locum suum*: Respondendū est iuxta ea, quæ
supra dicta sunt, quam plurimos ex electis in deserta loca propter vim persecutio-
nis sese abdituros, in loca, inquam, aliqua tutiora, vbi ab Antichristi ministris in-
ueniri nequeāt, atq; hunc locū appellari locum suū, id est, in quo sibi prospicient
Diuino consilio, tyrannidēque Antichristi subterfugiet, quemadmodū & pau-
lō superius dictum fuerat: *Mulier fugit in solitudinem, vbi habebat locum paratum à Deo*.

II.

Verbum Dei
panis, & ali-
mentum.

Tertiū. Sciscitaberis, quonam alimenti genere mulier sustentari debeat in de-
serto, cum dicitur: *vbi alitur per tempus, & tempora, & dimidium temporis*? Proculdu-
bid pane verbi Dei sustentabitur tunc temporis Ecclesia: etenim non decet con-
cionatores, præcipueque Enoch, & Helias, qui ex sacris literis ostendent illa esse
tempora Antichristi, quæ Christus tandē ante prænucciavit, finitæque illa perfe-
cutione aduenturū diem iudicij, quo electi tandem omnibus illis perfuncti labo-
ribus gloriosi in cælum euolabunt. Itaq; ad fidē constātiā, ferendamque strenuē
persecutionem prælati eius temporis concionatores, docti que viri Ecclesiā ver-
bo Dei animabunt, quod est mulierem, alere ac pascere. Quod enim verbum Dei
panis, alimentūque dicatur in sacris literis, clarius est, quā vt multis ostendi de-
beat, satis sit locus ille Amos 8. *Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & emittam famem in
terram, non famem panis, neque sitim aquæ, sed audiendi verbum Domini: & illud Christi
Matth. 4. Non in solo pane viuit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei*. Quarto.
Rogabis quantum temporis comprehendatur illis verbis: *Per tempus, & tempo-
ra, & dimidium temporis*? Respondemus per tempus significari vnum annum, per
tempora duos annos, & per dimidium temporis anni dimidium: tanto enim tem-
pore duratura est Antichristi persecutio, quemadmodū dicitur cap. 11. *Ciuitate
sanctam calcabunt mensibus quadraginta duobus: & c. 13. Data est ei potestas facere mensis
quadra-*

Amos. 8. 11

Math. 4. 4.

Apoc. 11. 2.

Et 13. 5.